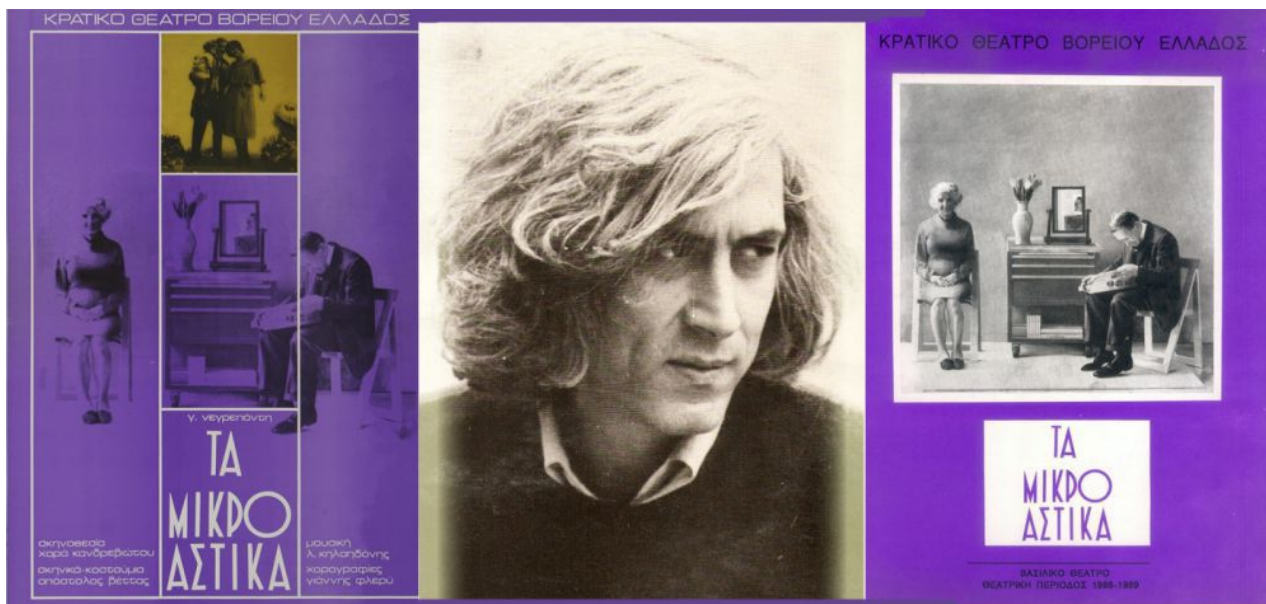

Η «Κυρία» του Λουκιανού από τα «Μικροαστικά» του Κ.Θ.Β.Ε. (1989)

ogdoo.gr/diskografia/stigmes/i-kyria-tou-loukianoy-apo-ta-mikroastika-tou-k-th-v-e-1989

Θανάσης Γιώγλου

07/02/2022
ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Θανάσης Γιώγλου

ΣΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

Έφυγε ο Νίκος Καββαδίας (1975).

Γεννήθηκε η Τζένη Βάνου (1939).

Σαν σήμερα...

Στις 7 Φεβρουαρίου 2017 έφυγε στα εβδομήντα τέσσερα του χρόνια από τη ζωή ο Λουκιανός Κηληδώνης...

Τα «Μικροαστικά» του Γιάννη Νεγρεπόντη

Η ιστορία των θρυλικών «Μικροαστικών» του Λουκιανού Κηληδώνη και του Γιάννη Νεγρεπόντη είναι λίγο πολύ γνωστή. Κυκλοφόρησαν το 1973, σε κόκκινο - κόντρα στα «έθιμα» της εποχής - βινύλιο με δεκατέσσερα κομμάτια, ενώ κάποια που δεν πέρασαν τις

«συμπληγάδες» της χουντικής λογοκρισίας, έμειναν εκτός δίσκου.

Η διαδρομή των «Μικροαστικών» δεν ξεκίνησε με την έκδοση του δίσκου. Ήδη, δυο χρόνια πριν, κυκλοφορούσε μια παράνομη κασέτα, με όλο το υλικό ηχογραφημένο. Σε μια μεγάλη, βιογραφική συνέντευξη που μου παραχώρησε τον Άυγουστο του 2008 ο Λουκιανός, αναφέρθηκε εκτενώς σε εκείνα τα χρόνια:

- Όταν κάνω τα «Μικροαστικά», πριν ακόμα κυκλοφορήσουν, κυκλοφορούν παράνομα από το '71 χέρι με χέρι, χάρη στο Μιχάλη τον Ακριβόπουλο, θα τον ξέρεις από τη Θεσσαλονίκη, τον λεγόμενο «Παπάρα». Αυτός είναι πρώτος ξάδερφος του Μανώλη του Μησιά. Όταν λοιπόν γνώρισα το Μανώλη, σε κάποιες πρόβες είχε έρθει κι ο Μιχάλης. Τραγουδάει κι αυτός εξίσου καλά, σαν τον Μανώλη, θα μπορούσε να 'ναι τραγουδιστής, είναι της «Μπιθικωτσείκης» σχολής, καλός... Μου ζήτησε ένα αντίγραφο από τα «Μικροαστικά» και πριν κυκλοφορήσουν, είχε ανέβει το «Ελεύθερο θέατρο» μ' ένα έργο, την «Ιστορία του Αλή Ρέτζο» νομίζω, στη Θεσσαλονίκη. Ήταν φίλος των παιδιών, είχε την κασέτα, ταινία μάλιστα, μπομπίνα, κασετόφωνα ακόμα δεν χρησιμοποιούσαμε και τα 'βαλε και τα ακούσανε τα παιδιά του «Ελεύθερου θεάτρου». Και είπανε «Ρε συ, εμείς ετοιμάζουμε επιθεώρηση, αυτός μας πάει». Και μ' έφερε σε μια επαφή ο Μιχάλης με τα παιδιά του «Ελεύθερου». Κι εκείνο το καλοκαίρι, του 1973, κάναμε το «Κι εσύ χτενίζεσαι», που έγινε της πουτάνας, διότι ήταν σαφώς αριστερό έργο με κείμενα του Μποστ και των παιδιών κι εγώ μαζί, ήταν ένα κλείσιμο ματιού...

-Με τη λογοκρισία δεν είχατε προβλήματα;

-Ναι, ερχόταν κάτι τύποι...Στέλνανε τα κείμενα στην επιτροπή και βλέπανε το λογοκριτή που καθόταν κάπου κάτω μ' ένα φακό και τα διάβαζε και τα λέγανε ακριβώς...

-Ήταν ηλίθιοι πάντως, έτσι δεν είναι;

-Ναι, ήταν εντελώς ηλίθιοι. Περνούσανε «χοντράδες» όπως με τα «Μικροαστικά» που επειδή έλεγε «Επαναστάτη βγάλαμε» κι όχι «Έναν αντάρτη βγάλαμε» κι επειδή αυτοί ήταν «επανάσταση», νόμιζαν ότι ήτανε δικό τους. Δηλαδή τόσο μαλάκες ήτανε...Ε λοιπόν το «Εσύ χτενίζεσαι» είχε κρυμμένα από κάτω ένα σωρό μηνύματα, όπως είχαν τα τραγούδια του Μαρκόπουλου, τα τραγούδια όλων...Ήτανε ηλίθιοι...

... Έχοντας ήδη γράψει το 1971 τα «Μικροαστικά» του Νεγρεπόντη, τα οποία δεν μου τα έβγαζε ο Λαμπρόπουλος. Του τα 'δινα τα άκουγε, μου 'λεγε «Δεν τα βγάζω». Μετά μου 'λεγε «Να τα πει ο Ανδρεάδης». Του λέω «Γιατί να τα πει ο Ανδρεάδης;», μου λέει «Γιατί είναι κωμικά». «Μα δεν είναι κωμικά τα τραγούδια αυτά. Μπορεί να 'χουνε κάποια πλάκα αλλά δεν είναι για να τα κοροιδέψουμε...» Ο Γκάτσος που τα είχε ακούσει μου είχε πει «Αυτό είναι μια σπουδαία δουλειά Λουκιανέ, να τη βγάλεις». Του λέω «Δε μου τη βγάζει ο Λαμπρόπουλος». «Περίμενε, κάτι μπορεί να γίνει και να βγει» μου 'λεγε. Και πράγματι, ένας παραγωγός που στάθηκε δίπλα μου όλα αυτά τα χρόνια, από το ξεκίνημα δηλαδή, ήταν ο Γιώργος Μακράκης, τον οποίο πέτυχα σε τέσσερις εταιρείες που άλλαξα, αυτός μου πρότεινε να κάνουμε και το τελευταίο live του Ηρωδείου, το «Μ' αγιόκλημα και γιασεμιά». Ξεκίνησα από Columbia, τον συνάντησα στη Lyra, τον συνάντησα στη Minos και τώρα ξανά και στη Legend. Εκείνος λοιπόν, κάποια στιγμή που του 'λεγα για τα «Μικροαστικά», μου είπε «Θα σου πω κάτι αλλά να μείνει μεταξύ μας. Σε λίγο καιρό, οι Εγγλέζοι, η EMI δηλαδή, θα στείλει Εγγλέζο διευθυντή. Σ' αυτόν θα στα "περάσω" εγώ τα

“Μικροαστικά”». Και πράγματι ήρθε ο Jameson, κι επειδή δεν ήξερε τίποτα, εμπιστεύθηκε τον Μακράκη, που ήταν ο πιο έμπειρος παραγωγός και βγήκαν. Και μάλιστα πούλησαν τα «Μικροαστικά», κάτι που δεν το περίμενε κανείς απ’ αυτό το δίσκο.

-Αυτός δεν είναι και ο πρώτος δίσκος με κόκκινο βινύλιο;

-Ναι, το κόκκινο βινύλιο, το οποίο το έψαχνα πριν από καιρό κι έχει γίνει πια μαύρο, έγινε σκούρο βυσσινί δηλαδή. Στο φως καταλαβαίνεις ότι δεν είναι μαύρο, αλλά μετά από 35 χρόνια...Ενώ μέχρι πριν από 10 χρόνια περίπου, είχα κάνει ένα «Λυκαβηττό» με τίτλο «Η σκοτεινή πλευρά» και τους έπαιξα δουλειές άγνωστες κλπ και τους έδειξα και τα «Μικροαστικά» με το κόκκινο βινύλιο. Ήταν κόκκινο το «γαμημένο»...Τώρα μετά από καιρό το ξανακοιτάω κι έχει μείνει μόνο στην άκρη που είναι λεπτό το βινύλιο. Είχαν ένα πρόβλημα τα χρωματιστά βινύλια. Τα χρησιμοποιούσε το εργοστάσιο της Columbia που τύπωνε τους δίσκους και ήταν το μοναδικό εργοστάσιο για όλη τη Μέση Ανατολή, δηλαδή Αίγυπτο, Φειρούζ, Ουμ Καλσούμ κλπ. Αυτά τα τυπώνανε στην Columbia, στέλνανε τις μαγνητοταινίες από εκεί, τα τυπώνανε εδώ και τα πηγαίνανε πίσω. Εμένα επειδή μ’ άρεσε αυτή η ιστορία της δισκογραφίας, πήγαινα και στις πρέσες που τυπώνανε τους δίσκους και μέσα στα τυπογραφεία που τυπώνανε τα εξώφυλλα και εκεί είδα τα χρωματιστά βινύλια. Υπήρχε πράσινο, κόκκινο, μπλε. Αυτό λοιπόν ήταν πολύ φθηνό υλικό και πολύ μικρότερης αντοχής και στο πέμπτο παίξιμο έκανε «σκρατς». Τότε λοιπόν, ζήτησα και μου τυπώσανε καμιά δεκαριά μαύρα, για μένα και για τους φίλους μου. Τότε το μαύρο ήταν το δυσεύρετο, το κόκκινο υπήρχε παντού...Τα κόκκινα λοιπόν κάνανε «σκρατς». Ήταν φθηνό το υλικό, οξειδώθηκε και έχει πια μαυρίσει. Εν πάση περιπτώσει το ’73 βγήκαν τα «Μικροαστικά» και μου άνοιξαν ένα δρόμο. Είπαν δηλαδή «Αυτός με παράξενες δουλειές, μπορεί να πουλήσει» κι έτσι έκανα και μια «μυστήρια» δουλειά τη «Media Luz» το ’76, που έπεσε βέβαια πάνω στη μεταπολίτευση, αλλά για μένα είναι μια πολύ σημαντική δουλειά.

...Έχω συνεργαστεί και με το «Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος». Ξανακάναμε τα «Μικροαστικά» πριν από 10 χρόνια ίσως, με την ίδια σκηνοθέτρια που τα είχε κάνει τότε, το ’75 στην Κυψέλη, τη Χαρά την Κανδρεβιώτου, κι είχα έρθει επάνω...

Τα «Μικροαστικά» στο Κ.Θ.Β.Ε.

Δεκαέξι χρόνια μετά την έκδοση του δίσκου, στις 18 Μαρτίου 1989, έκανε πρεμιέρα στο Βασιλικό Θέατρο της Θεσσαλονίκης η θεατρική παράσταση των «Μικροαστικών» με κείμενα του Γιάννη Νεγρεπόντη και σκηνοθεσία της Χαράς Κανδρεβιώτου, με τη βοήθεια της Κάλλιας Κεραμέως. Τα σκηνικά και τα κοστούμια ήταν του Απόστολου Βέττα, η χορογραφία του Γιάννη Φλερύ, οι φωτισμοί του Γιώργου Ταρκάση, η μουσική διδασκαλία της Αίγλης Χαβά – Βάγια και η μουσική βεβαίως του Λουκιανού Κηλαηδόνη. (Η πρώτη θεατρική παρουσίαση του έργου είχε γίνει τον Νοέμβρη του 1974, στο «Μικρό Θέατρο» σε σκηνοθεσία και σε αυτή την περίπτωση, της Χαράς Κανδρεβιώτου).

Έπαιζαν ο Θοδωρής Αθερίδης, ο Κώστας Γακίδης, ο Άκης Δρακουλινάκος, ο Τάσος Παλαντζίδης, ο Γρηγόρης Μήττας, ο Χρήστος Παπαστεργίου, η Λίνα Τριανταφύλλου και άλλοι ηθοποιοί, που τους συνόδευε ορχήστρα αποτελούμενη από τους Κωνσταντίνο Κούρτη (σαξόφωνο, κλαρίνο, φλάουτο), Χαράλαμπο Χειμαριό (κοντραμπάσο) και Μιχάλη Ουζούνη (πιάνο, ακορντεόν). Τις τριάντα τέσσερις παραστάσεις που πραγματοποιήθηκαν στο Βασιλικό Θέατρο, μέχρι τις 23 Απριλίου 1989, παρακολούθησαν 10.404. θεατές.

Σύμφωνα με τις πληροφορίες του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος: «Το έργο αποτελείται από διάφορα σκετς που παρουσιάζουν μια καρικατούρα της μικροαστικής Ελλάδας. Ανάμεσα στα κομμάτια, που πολλές φορές περιλαμβάνουν τραγούδια και χορευτικά, παρεμβάλλονται δύο τύποι, νεοέλληνες αστοί, που περιπλανιούνται ανάμεσα στο κοινό και σχολιάζουν επίκαιρα κοινωνικά και πολιτικά ζητήματα της χώρας. Μέσα από τα σκετς ο θεατής παρακολουθεί τους διάφορους μικροαστούς να θίγουν έννοιες και καταστάσεις όπως η γραφειοκρατία, η οικογένεια, το κουτσομπολιό, η κοινωνική επιτυχία, η κουλτούρα, η πολιτική, η προίκα, η κληρονομιά, το χρήμα κτλ. Η σκηνοθέτης Χαρά Κανδρεβιώτου σημειώνει ότι τα “Μικροαστικά” είναι μια παράσταση με μικρά και μεγάλα σκετς, τραγούδια και χορευτικά, αρθρωμένα με εσωτερικό ρυθμό και διαλεκτική, που δεν οδηγείται από μια υποτυπώδη υπόθεση, αλλά από έναν ενιαίο και ξεκάθαρο στόχο: “τη σάτιρα της μικροαστικής ηθικής”».

γ. νεγρεπόντη

ΤΑ ΜΙΚΡΟ ΑΣΤΙΚΑ

σκηνοθεσία
χαρά κανῶρεβιώτου
σκηνικά-κοστούμια
απόστολος βέττας

μουσική
λ. κηληδόνης
χορογραφίες
γιάννης φλερύ

Ένα από τα τραγούδια της παράστασης, με τίτλο «Μια κυρία» με ερμηνεύτρια τη Λίνα Τριανταφύλλου, βρήκε θέση σε ένα διπλό δίσκο (και διπλή κασέτα), που εκδόθηκε το 1993 από το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος, με τίτλο «30 χρόνια μουσικές μνήμες», με

36 μουσικά αποσπάσματα από παραστάσεις που πραγματοποιήθηκαν από το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος από το 1961 μέχρι το 1991. Το 2002 ο διπλός δίσκος εκδόθηκε σε μονό cd με τίτλο «40 χρόνια μουσικές μνήμες».

Ίσως αξίζει να σημειωθεί πως το «Μια κυρία» ήταν ένα από τα «κομμένα» από τη λογοκρισία τραγούδια του δίσκου.

-Οι πληροφορίες και η αφίσα των παραστάσεων αντλήθηκαν από την ιστοσελίδα του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος.

Watch Video At: <https://youtu.be/owCMHz7eZNU>

ΚΡΑΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΑ
ΜΙΚΡΟ
ΑΣΤΙΚΑ

ΒΑΣΙΛΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ
ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1988-1989